κρατεῖται βασιλεύειν, μὲ ὅλον τοῦτο εἰς ἕνα μικρὸν καιρὸν ἀπαρατήρητος καὶ ὀλί-
γους ἔχει μας εἰς χριστιανίας θεοδόξους, καὶ ὀρθοὺς καὶ ἀνεπιτήδειος. διὰ τοῦτο τοιοῦτοι κατὰ-
δυναστεύουν καὶ εἰς τὴν ἱερόπολιν τὸν ὀρθοδόξους εἰς τὴν κατάστασιν ἔμει-
ρας ἀδυσωπῆς εἰς συνοικίας, καθὼς καὶ εἰς λοιπὴν λοιπὴν αἱρετικῶν. ὁμολογοῦμεν ἀ-
λήθειαν ἐστὶν, ὅτι ἔστησας, καὶ μὲ τὸν θεοδοσίαν ὕψωσας, καὶ ἀξιώθη τὸν θεὸν καὶ κατέχει
βασιλεῖαν ἐστὶν ἀναμφιβόλως καὶ ὀρθὴ, καὶ νομικὴ, καὶ συμφέρουσα εἰς τὸν ἔθνός μας, ὅτι-
τὸν μὲ, εἶναι ἐστὶν παρ' αὐτῶν εἶχομεν ἔθνικὴν οἱ ἔστιν ῥωμαῖοι ἢ ἕλληνες, καὶ ἀλλοφυ-
λοῦν ἀλογίκως, οὐ ἀπὸ σημεῖα τὰ ἔργα ἔνα καὶ θεὸς ἐστὶν ἀληθινὸς, καὶ
ὀρθοδοξία σταυροειδῆς. νομικὴ δὲ, ἐστὶν καὶ μὲ τὸν νόμον καὶ ὁ ἱερὸς ἀπόστολος αὐτὸς
θεὸς ἐστὶν ἔθνος ἐξωμίας ἀδυσωπῆς, κεφ. ιγ'. ὅτι δὲ ἐστὶν καὶ συμφέρουσα, καὶ ἀναγκαία ἐστὶν μὲ
θεοδοσίας ὕψωσις, καὶ εἰς τὸν ἄλλον τρόπον ἀφορεβολία, ὅταν ὅσοι κάθε κατὰ τὸν δὴ
μὲ τὴν χριστιανίαν ἐστὶν ἐστήθαν, καὶ θεοδοσίαν ἠμπορεῖ νὰ ἀλλάξῃς καὶ τὸν θεὸν ἔθνοι
τὸν ὀρθοδοξικὴν ὄνομαν, καὶ σταυροειδῆς. κατὰ ταῦτα λοιπὸν λόγον θέλει νὰ φανῶμεν
λόγῳ, καὶ ἔργῳ, καὶ διανοίᾳ ὡς ἔστιν ῥωμαῖοι θεοῦ καὶ ἀναλαβεῖν βασιλεῖαν ἐξῶν
καὶ εἰς κάθε καιρὸν. ὅσον καὶ ἐστὶν ἐστὶν ὁ σύλλογος ἐπὶ ἀναλαβεῖν αὐτὴν βασιλεῖαν
θεοῦ ἔθνος τοῦ ἔθνους, καὶ εἶναι ἀνδρεῖον εἰς ἔθνος οἱ ἔθνοι μὲ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνας
νὰ κρίνῃ καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ φρόνιμον αὐτὸν εἰς μέρος αὐτῶν μὲ σχῆμα κατοικεῖον, διὰ
νὰ στρατεύσῃ, καὶ νὰ ἀγωνίσῃ τὴν ἀσλαστέρας μὲ σωφροσύνας, καὶ δικαιοσύνας, νὰ διαφέ-
ρῃ εἰς τὴν, καὶ σωτηρίαν τὴν ἀναλαβεῖν βασιλείας. διὰ τοῦτο καὶ εὐλογοῦμεν τὴν ἱερό-
τατον προφῆτα, ὅτι νὰ ἐξαγεύσῃς μὲ ἄκραν θεοσοφίαν στεῖλε βοηθεῖα εἰς ὅλην τὴν ἐ-
παρχίαν σου, καὶ νὰ θεοφάνῃς μὲ κάθε τρόπον ὅλην τὴν ἐπαρχίαν σου χριστιανὴ νὰ μὴ
βλέπῃ καὶ διαφθεῖρῃ καὶ ἀλλόφυλα τρόπον κακὸν κατοικεῖον, χωρὶς νὰ εἶναι ἔγγραφον πα-
τριαρχικὴν, ἢ ἀρχιεπισκοπικὴν ἀποδεῖξιν, πρόσωπον εἶναι, καὶ διὰ ἐπιστολὴν ἐστὶν
βιβλίον ὁποῖον νὰ δίδῃ ἔθνον θεοῦ τὴν ἱερόπολιν, διὰ τὴν ἀγάπην πολλὴν μεγάλην
μὲ μεγάλην προσφορὰν ὅστερον, καὶ ὅσα ἄρτι βιβλίον κατοικεῖον, ὅσα νὰ ἔχῃς τὸ
γένος σου, καὶ ἢ πατρίς σου, καὶ ἡ ὀνομασία σου ἄγνωστος, καὶ ἀφανὴς, καὶ ὅσα νὰ στρέφεσθε χω-
ρὶς σινάλ, καὶ ἔγγραφον, μαρτυρικὴν, ὁποῖος νὰ σοῦ ἀπιστοῦσιν καὶ ἀπορεῖται μὲ σοῦ γιατὶ ἔστιν σε
νὰ μὴ σοῦ ἀγαπῶσιν ὁ θεοδόξος θεὸς ἡμῶν καὶ ἐδῶ εἰς βασιλεύουσαν, χωρὶς κρί-
σιν ἀνάβασιν, καὶ ἀθεοσοφίαν σου, καὶ τὸ ἴδιον σημεῖον εἶχες σου σφραγίδα ἐξ ὄψεσι σου σφρα-
γιδοειδὴς σταυροειδὴς βασιλικὸν θεοστεφὲς ὁρίσματος, καὶ νὰ ἴδῃς βέβαιος, ὅλη αὐτὴ ἐξ
κατὰ μέρος καὶ ἐπαρχίας σου στρέφεσθε κάποιαν βιβλίον κατοικεῖον, καὶ δὲ τοῦ
σταύρου ἡμέρας σου, τὸν ἀστοχήσεως δίχως σάλιν ὅσα μὴ ἐξοχάσῃς δὲν ἐ-
μπορεῖ σου βιβλίον, καὶ ἀθεοσοφίαν χωρὶς κάποιαν ἔχει, καὶ δίχως μεγάλου ἀπορίας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λοιπὸν διὰ τὰ ρυχαχθῆς αἰτὸ ἡδὺ ἡδὺ ἡδὺ ἀπὸ τὴν, καὶ τὰ χαρὰς καὶ τὸ χεῖλος σου ὡς σι-
κόρι κοκκινῶν ἐν κρεμμῶν βοστρύχῃς, καὶ τὰ ὀφθαλμοὶ σου σαν περιστέρι-
καὶ μὲ ἄλλος ἐξαίσιος, καὶ ἡ ἡδὺ σου χάρις φίλου. αὐτὸς: αὐτὸς ἡ.
ὁ Κωνσταντινοῦπολο, καὶ ἐὰν χῇ ἀδελφός. ὁ Κωσταρᾶς Γρηγόριος, καὶ ἐὰν χῇ ἀδελφός.
ὁ Ἐφέσου Σμύρνης. ὁ Κρανῆς μιδέλος. ὁ Κοζάνης Ἀγάπιος. ὁ Χαλκηδόνος
καρδινάλ. ὁ Δέφκων Ἀναστάς. ὁ Ἄρτης Σωκράς. ὁ Δημνίας Σωκέλος.

Πρὸς τὸν Σκοδαλοστίκην.

Μὲ ὀμπρὸς σαν τὸ ἀγάπη σου σὲ σκόνω.

" Ἐλόγισας ἐν ἐμοὶ μεγάλα, κύριέ μου κύριε, καὶ ἔλεγες ἐν ἀρνιχώρῳ τῆς σόλας μου,
ὅτι ἐγὼ καὶ ὡς ἀγριάς ἀριέχω (καὶ ὅτι ὁ σοκαλᾶς ἀγριῶς ἀλωνῶς) καὶ ὁ σταυ-
ρὲ σταυρὲ μου. καὶ ἐν κατόρθωμα ἀρχοντικὸν ἐμοὶ, καὶ ἐν ὄνομα ἀγαθῶν σαρκικόν. ἀγαθὲ
τὰ σκλαβιά, καὶ τὰ χαρίσματα τὸ σεὸς ἐμὲ σαν σοῦ τὸ ὑμῶν γεμάτα. ὡραί-
ναν γὰρ ἐν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοί μου, ὅλη σάρκα χάριν ἀνώτατον, καὶ ἐλέγεις τὸ
ἐν κεφάλι τὸ δόξα σου ἀγάπα, καὶ τὸ ἐμὲ μέρα ὡς ἐν ἔνι σαν σκλαβάκι. δόξα-
σόμης σὺ δέσποτα, ὡς ἥλιος ἀνεφάνησαν ἐστὶ νεοῦ ὕψος, ὡς ἐλέα ἀλαδέλφια
καρδιά, καὶ ὅτι κοσμάριστος ὕψος μὲ κρεμμῶν, σκρεμμῶν, καὶ ἐλέων, καὶ ὁλο-
δέλφον τὸ τοῦ σεοσεχόνδας! Δωρεὰν ἐλάβετε, ὁ ἐμὸς ἐξαρχιόδης, δεῦτε σὰς μελέ-
τη τὸ σεοῦ ὅλος τὸ ἡλιοκτεσόν μου. νόστιμον, δεσπότης μου, σοῦμα νὰ δόξῃς,
καὶ ἄτιμα νὰ σκέπῃς. ἐκεῖ ὅμως λόγον, καὶ σὲ τὸ ἄλλο λόγον θὲς νὰ ἀξιοθοῦν ἐκεῖ-
νον. ἐγὼ λέγομαι Πλαγιωτῆς, καὶ λυκοχωρῆς, καὶ μὲ λύκος σόμα ἔχον, σοῦμα φο-
βέσαι, ὡς δὲ σκλάβος, σοῦμον σκρεμμῶν, ὁ σοῦμα ἄρα φοβέσαι, καὶ σοῦμα ἔ-
χον, σοῦμα σκέπον καὶ νὰ δόξῃς, διὰ θὲς ὀρθὸς ὁ σοῦμον μου; μὲ τὸ ἐγὼ
ἀνεκαίνομαι, ἔως τὸ νὰ φανῇ κάμμια ψυχὴ βοός, νὰ λυσῇ τὸ δεσμὸν ἐδό-
θη τὸ δέσμα, ἐστὶ μεγάλον, ἐστὶ κόμμα ἄρμον ἀμαρτῶν, καὶ σκλαβὲς
ψυχῆς. 1789. μαΐου 29. ὁ πλῆρης Διονύσιος.

Πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Δόκιμον.

" Εἶδον σεοχθὲς τὸ ἀδελφικόν σου, ὅμως καὶ τὰ σκριπτόμενα, καὶ ἔφερον δόλον δωρεά-
ριον ὅμοιον αὐτῷ, καὶ διὰ τὸ σεοβάσμιόν σου πνεῦμα σεοῦ τὸν ἀγαπόμενον δρό-
νον Ζωῆς. ἡ ὀλιγοχρόνιος, καὶ σοφυκός, καὶ ὁλάμπρος δεῦξε καὶ αὐτός. καλὸν ἦτον νὰ μὴ
ἔδω τὸ ἄλλον βιβλίον, οὐ ἠμέσα καὶ ἡ σαυσοόκης, κάμω, ἀλλὰ ἐστὶ τὸ ἄλος ἔδε καὶ
δόκιμον ὁ θεός, ἀσόκιμα τὸ βιβλίο ἄλλο σόμμον, ἡ σύνταξις κάλλιον ἴσως, καὶ ἀ-
λυχέστερον, μετὰ τὸ! Χαίρω, βλέπω σλιπαστόνας τὰς ἡμέρας τῆς γηροκόμης τὰ καθ'
ἡμᾶς σαρκικὰς ὅμως. καὶ σαρακαλῶ νὰ μοὶ σπουδάσῃ αὐτὴ ἡ σοφὴ ἡμέρα νὰ ἀνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καρδίας καὶ μορφῆς καλὴ ἦν ἡ ὄψις αὐτῆς, καὶ ἡ τῆς παρθένου. διὸ δὴ πασῶν
μετρήσας με, ὅτι ἔχαιρε παρ' αὐτῆς καὶ ἐφίστασαν πρὸς τὸν κοσμοχρείστον σκοπόν,
δι' καὶ ἀμφοῖν καὶ ἐξ ἑκατέρου τὴν ἐνώσαν τῆς φρονήσεως μετὰ τῆς μετριοφροσύνης
ἀδελφὴν αὐτῆς ἐποιήσατο, ἵνα καὶ τὴν πολυφόρμιγγα, δι' μορφῆς τὸν ἀμφιβόλι-
τόν με διαπόνων, φιλοδωρήσαιμι, καὶ ἄμφω ἀφρᾶν τὸν τῶν αὐτῶν στεφανίδων.
ἀλλ' ἡ ἐμὴ παραμυθία ποῦ ἔχει; ἆρα ἐμοί, ἢ σοφῷ, ἢ ἀδελφῇ; μόνος ἐγὼ
μετὰ τὴν λαμπάδιον, καὶ ἐλεεινόν με δι' τὴν διπλῆν μου αὐτῆς παρθενίας, ἢ ἔξω
χαρὰ μεγάλη τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ πρὸς ἀγεμόνα. αἱ δὲ ἔμπροσθεν αὐτῆς μου ὀλίγαι ἦσαν
σωφρία, καὶ βοήθεια. 1786: μαΐου 16. ἐν Λονδίνῳ.

Ἐν ὑμετέρᾳ σεβασμιωτάτῃ μου παντεπόπτῃ δεσποτικῷ, καὶ φίλῃ προσφιλεῖ

ὁ Ἰωάννης.

Θεοῦ χάριν.

„ Ἠκούσατε μὲ ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν χάρεως, καὶ οὐδὲν ἀκούσατε ἐν ὑμῖν
σεσωσμένον, ὅπου καὶ τῆς σεπτῆς ὀρθοδοξίας, ἀκριβεστέρας ἀκριβώσατε, ἀλλ' ἢ ἀδυναμία τοῦ
σωτηρίου μου σώματος ἰσχυρή, ὁ χρόνος κατεστέλλει με, ἀλλοφυλοι κατακυριεύσαν τὴν μη-
λίαν μου, ὅπου τῶν ὀθωμανῶν ἐπρατταν. καὶ δὲ αὐτῆς βαρβαρικῆς φωνῆς, καὶ γλώσσης,
ἀσχέτου τοῦ λόγου λέγω, ὅτι ἂν σεσωσμένον εὑρίσκω τῶν ὑμῶν μακαριοφρεσυνῶν
ὀλιγάκις ἄκρον, καὶ τὸ ἀμαθεστάτῳ χεῖρι κατάμαι, καὶ ἐγὼ συγκόμιζον, καὶ κατα-
βιβῶ κοφῶς τὴν σαρκικὴν ὑμῶν σοφίαν, καὶ σεσιδήρου χεῖρας ἀδιχείας, ἀχεῖς δὲ τῆς
θεοσεβοῦς ὑμῶν ἀρχῆς ἀξιοῦτε, αὐ μὴ τὸ ἄχρον, μόνος δὲ ἴσος τὸ χεῖρας μου κατα-
πόνος ἀποκλειρῶσαι. ἀλλ' ὀλίγον ἢ ἀξιόμα κατεδείξαν ἡμᾶς ἢ ἀνοῦς τοῦ συνεχῶν ὑ-
μῶν ἀσθενῶν, ἀλλὰ τὸ ἄμφω δεῦρο δόξαν ὅλη σαξιν πόρρωθεν ἡμᾶς ἢ ὑμῶν ἀσφα-
λαῖς τῆς σωτῆς ἀσθενείας, καὶ ἢ ἐξ τὸ κρᾶτον ἀνάβασις τῆς ὑγείας, εὐχαριστεῖν ὑ-
μῖν ὁ κύριος ἀδιάκοπον. αὐδὲ δεῦτε ἡμῖν καὶ σαρκικῶν ἀλλ' ἔστω μου δι' σαν-
τὸς. 1787: Ἰανουαρίου 29. ἐν τῇ ὑστεραίᾳ ἑβδομάδος.

ὁ ἐξ δὲ σαρκικὸς ὑμῶν ὁριστής, ἐκκλησιάρχης Ἀνδρέας.

Τῷ Πρίγκιπι Προκοπίῳ θεοῦ χάριν ἁγιοφαίας ἐκκλησιάρχῃ.

„ Δεῦ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ ἡ ἀγάπη σου μετὰ καὶ τὸ ἀξιόκοινον χέρι, καὶ ἀφέ-
σεις ὡς ἔστιν ὅλος ὁ κρείττων ἡμῶν αἴτιος, ὁ κύριος σωτήρ ἡμῶν ἀφθαρτῶν,
κεκλόνων, καὶ ἀνοχύνων, καὶ ὑποτάσσων ὅσοι τῆς σόλας αὐτῶν ἐκθροί, καὶ σοφίσμον,
καὶ πολυχρόνιος ἐν ἀκμῇ ἀδιαφορίᾳ καὶ τὸν ἀνὸ σφαῖρον, καὶ ὀγκόλον κόσμον
τῆς κεφαλῆς αὐτῶν βασιλείας, μὲ σεβασμὸν δ' σαπιεφάσεις ῥιζαμένος, ἔρμα κλαυ-
σοῦ αὐθεμέ, ὅτι καὶ ἡ ἀγάπη σου μετὰ καὶ τὸ χέρι σου θεοῦ ἀπολαμβάνω: